

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **L. V.**, narodený X. bytom v B. T. č. X. proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. marca 2011, č.k. 8Sd 5/2010-10, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. marca 2011, č.k. 8Sd 5/2010-10, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. marca 2011, č.k. 8Sd 5/2010-10, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 13. augusta 2009 číslo X., ktorým navrhovateľovi podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) od 9. apríla 2009 priznala invalidný dôchodok v sume 98,00 € mesačne.

V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne, lebo závery posudkových lekárov o uznaní invalidity so 45% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sú presvedčivé a náležite odôvodnené a súd nezistil rozpor medzi ich závermi a považoval ich za dostatočné a objektívne.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odporkyňa nevyhovela jeho žiadosti a nepriznala mu invalidný dôchodok od 22. júna 2006, ale až od 9. apríla 2009, hoci podľa odborných vyšetrení jeho zdravotný stav bol nepriaznivý už od roku 2003.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov z vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Poistenec podľa § 15 zákona o sociálnom poistení má nárok na invalidný dôchodok vtedy, ak odo dňa vzniku invalidity, ktorý určí posudkový lekár v posudku, dosiahne požadovanú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a súčasne získa potrebnú dobu poistenia uvedenú v § 72 zákona o sociálnom poistení.

Úlohou súdu v tomto konaní bolo posúdiť vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia odporkyne z 13. augusta 2009 číslo X., ktorým navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok od 9. apríla 2009 na základe jeho žiadosti z 22. júna 2009, ktorou sa domáhal priznania tejto dávky s účinnosťou od 22. júna 2006.

Podkladom pre rozhodnutie odporkyne bola lekárska správa MUDr. P. B., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava z 30. júna 2009. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa posudkový lekár určil organické duševné poruchy, perinatálne (t.j. vťahujúce sa na obdobie okolo narodenia) poškodenie stredne ťažkej formy a podľa prílohy 4, kapitoly V, položka 1. zákona o sociálnom poistení určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou 45 %. Dátum vzniku invalidity stanovil na 9. apríla 2009 s odôvodnením, že zdravotný stav navrhovateľa dokumentuje psychiatrické vyšetrenie z 9. apríla 2009.

Navrhovateľ s určením dátumu vzniku invalidity vyslovil nespokojnosť v podanom opravnom prostriedku.

Odvolačí súd zistil, že posudok z 30. júna 2009 neobsahuje podrobnejšie vysvetlenie, prečo vzhľadom na určenú diagnózu ochorenia nemožno určiť vznik invalidity od 22. júna 2006 tak, ako požadoval navrhovateľ v žiadosti o invalidný dôchodok. Ani nasledujúci lekársky posudok tohto posudkového lekára z 3. novembra 2009, vyhotovený na základe podaného opravného prostriedku uvedeného stanovisko neobsahuje.

Posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Bratislave MUDr. D. K. v lekárskom posudku z 21. januára 2010 však ozrejmila dôvody nepriznania dátumu vzniku invalidity pred dátumom, určeným v predchádzajúcich lekárskejších posudkoch. Podľa obsahu lekárskej správy posudková lekárka zisťovala zdravotný stav navrhovateľa zo zdravotnej dokumentácie predloženej navrhovateľom z rokov 1997, 2000, 2003, 2004 so závermi o nerovnomernom psychickom vývine, podmienenom organickým poškodením CNS (jún 1997), o rozumových schopnostiach, aktuálne spadajúcich do pásma miernej mentálnej retardácie (10. júla 2000), o rozdieloch záverov psychiatrov z 10. júla 2003

so záverom mentálnej retardácie stredne ťažkej debility, zo 16. septembra 2003 so záverom o ľahkej mentálnej retardácii a z 24.mája 2004 bez určenia pásma mentálnej retardácie.

Posledné psychologické vyšetrenie z 22. apríla 2009 obsahuje záver, že navrhovateľov aktuálny intelektový výkon sa pohybuje v hraničnom pásme, IQ celkové 75, osobnosť nezrelá, s tendenciami k vzdorovitosti, iritabilite, s možnými maladaptívnymi prejavmi v oblasti sociability.

Podľa názoru posudkovej lekárky spätné uznanie dátumu vzniku invalidity je v predmetnom čase neaktuálne, pretože z roku 2006 chýbajú všetky vyšetrenia, psychologické a psychiatrické, ktoré by bližšie ozrejmili zdravotný stav menovaného. Potvrdila záver predchádzajúcich posudkov posudkového lekára sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave o tom, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods.1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou s určením miery poklesu schopnosti 45 % (na hornej hranici). Súčasne potvrdila aj dátum vzniku invalidity 9. apríla 2009.

Odvolačí súd rovnako ako súd prvého stupňa dospeli k rovnakému záveru, že o odbornej úrovni, objektívnosti a správnosti záverov posudkových lekárov sociálneho poistenia nie je dôvod pochybovať. Navrhovateľ síce v odvolaní vyslovil nespokojnosť s určením vzniku invalidity a k odvolaniu dodatočne predložil lekársku správu zo psychiatrického vyšetrenia z 10. mája 2011, ale v odvolacom konaní nepreukázal žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré by spochybňovali správu posudkových lekárov o vzniku invalidity až od 9. apríla 2009.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil nezákonnosť rozhodnutia odporkyne, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolačí súd poznamenáva, že navrhovateľ môže opätovne požiadať odporkyňu o preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na účely invalidity vzhľadom na jeho dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, ak by v budúcnosti došlo k jeho zhoršeniu (§ 71 ods. 10 zákona o sociálnom poistení).

Ak mal navrhovateľ úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti odporcovi prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 veta prvá OSP).

Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová